

СВОБОДА SVOBODA Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Тиждень Поневолених Націй

За законом Конгресу, схваленим за президента Двайта Д. Айзенгавера, американський народ щороку в третью тижня липня відзначає Тиждень Поневолених Націй. У цьому проголошеному відваженні, немов у краплині води, вся суть демократії і всі принципи могутньої країни, яка сама була колись колонією: кожний народ на земній кулі, без різниці віри, раси чи кількості, має право на самоуправління, на власний шлях розвитку, на власне життя. В Америці були і є сили, які дуже нерадо дивляться на щорічне відзначування Тижня Поневолених Націй. Але навіть сенатор Вільям Фулбрайт, який домагався ліквідації джерела правдивої інформації поневолених народів, радіоусисень "Голосу Америки", "Свобода" й "Вільна Європа", — ніколи не виступав проти Тижня Поневолених Націй. Американський народ здає собі справу, що саме в поневолених націях вільна Америкаська держава має найкращі союзники, мільйони людей, які не лише чекають, а вже й змагаються за здійснення ідей рівноправності й державності — ідей Вашингтона й Лінкольна.

Догосподарювалися

Під гук і фанфари режимної пропаганди, в супроводі перехвалюванню про могутні й небували у світській історії досягнення та надбання комуністичної системи особливо у різних ділянках народного господарства, зокрема в сільсько-господарській, готується московський Кремль відзначити п'ятдесяті роки створення СРСР. В цьому пропагандивному розгарті, наче блискавка із ясного неба, промигнула, розкриваючи воєвсю дикість, вістка про те, що на 50-му році існування СРСР Москва договарювалася до того, що мусить купувати в Австралію та Канаду, нові запаси зерна на велетенську суму 750 мільйонів доларів. І то в час, коли й не було жодних повідомлень про критичну ситуацію в сільському господарстві СРСР, про неурожай чи посуху. Делкі „прогресивні“ газети намагаються переконувати своїх нечисленних читачів у „помітному піднесенні життєвого рівня в СРСР в останніх роках“, не зважаючи на те, що, як виходить із самвидавних матеріалів, ситуація там не покращилася, а погіршалася. Про яке ж „покращання умов життя середнього громадянина в СРСР“ може бути мова, коли там, згідно з ревіліаційними дисидентськими летючками, „немає ніякого соціалізму“, бо „то ж не соціалізм, коли в країні усеяких паразитів і керівників удвадцятьо більше, як було їх за царської Росії; коли „пересічний заробіток робітника сто рублів, а якогось більшого керівника — декілька тисяч рублів на місяць“; коли велетенські прибутки із праці робітників „загарбують кремлівські вожді та їхні слуги — велика й середня партія, апаратики“; коли ці прибутки „йдуть на їхні розкішні життя, їхні дачі, лімузини“, їхні „приховані від народу пайки, спеціальні курорти, лікарні, санаторії“. А до того ж треба додати ще таке характеристичне для господарської ситуації в СРСР: на 50-му році його існування „досягнення“, як те, що він починає переганяти вже деякі „буржуазно-капіталістичні країни“ кількістю своїх мільйонерів, що їх нараховують там на 930 осіб, між якими перші місяці займають такі видатні совєтські діячі, як Булганін, власник велетенської стаїни перегонних коней, брати Міокини — власники дач над Чорним морем і в Москві, письменник Симонів, власник вілди в Москві, дачі в Криму, яхти, лікувальних авт, чи генсекретар ЦК КПСС Л. Брежнєв, відомий із своїх організованих на царському ступіні половець. Чи треба ж тоді дивуватися, що в такій ситуації Москва мусить купувати збіжжя в Америці, щоб прохарчувати населення СРСР і витягнути за те від нього останні копійки.

СВОБОДА ПРЕСИ

Свобода преси — одне із найбільш повторюваних окреслень у цій країні. І одне з найбільш незрозумілих або й фальшиво трактованих та плутаних у нашому українському середовищі. Велика частина нашого читачького загалу, говорючи про гарантовану Конституцією свободу преси, взагалі не знає, про що говорять. Тому до речі буде з'ясувати насамперед цей конституційний бік справи.

Факт, що свободу преси гарантує Конституція З'єднаних Штатів Америки, першим Додатком до якої в дослівному українському перекладі звучить: „Конгрес не має права схвалювати закони на введення будь-якої релігії чи на заборону її вільно виконувати, а також не має права видавати закони, які обмежували б свободу слова, преси та праці народу мирно збиратися і звертатися до Уряду, прохаючи урегулювати якусь кривду“.

Цей Додаток — доповнення, разом з 9-ма іншими, відомі теж під назвою Хартії Прав (Вил во Райтс), що була затверджена Конгресом 25-го вересня 1789-го року і ратифікована трьома чвертями штатів 15-го грудня 1791-го року. Існує вже ціла література про інтерпретацію цієї конституційної гарантії.

Це перше доповнення до Конституції ЗСА виключає також у конституції майже всіх штатів. Постанови штатських конституцій у цій справі в принципі, що його встановлює перший Додаток до Конституції ЗСА, але й в інших, подібних постановках. Наприклад, конституція штату Нью Джерсі у 5-му параграфі першої статті постановляє:

„Кожна особа може вільно висловлювати, писати і публікувати своє ставлення (сентименти) до всіх справ, будучи відповідальною за зловживання цим правом. Не може бути схвалений жоден закон, що стримував би чи обмежував би свободу слова або преси. В усіх судових доповідях чи рішеннях за виклеп (лайбел) правда може бути передана лаві присяжних як доказ; і якщо лава присяжних вважатиме, що справа, оскаржена як виклеп, була опублікована з добрих намірів та для оправданні (джастіфайбл) цілей, оскаржена сторона повинна бути звільнена; і лава присяжних має мати право визначити закон і факт“.

Дослівно таку саму постанову виключає штатова конституція Нью Йорку у 8-му параграфі першої статті. Дослівно такі самі або тільки з малими стилістичними відхиленнями постанови виключають і конституції інших штатів. Важливе в цих штатських конституційних постановках твердження про „публікацію правди з добрих намірів та в оправданні цілей“. З цього виходить, що публікація навіть правди, але із злими намірами та в неоправданні і несправедливих цілях, яка особливо була до неї прихильна, промовив:

— Вельможна пані наказала довідатись, чи милостива панночка здорова? Чи маю привести сніданок до покою?

Панна Стефанія попросила подякувати вельможній пані. Не чується, мовляв, хворою, тільки зле спала через той буревій уночі, хоче ще трохи заснути. Не виїшла і на обід, ні на вечерю.

Ключниця приносила обід до покою, ласкаво примовляла, що сьогодні лігуміна така добра, що вельможна пані послала ліки на сон, а вельможний пан — ці квіти, і поставила коло ліжка келих з двома чудовими трояндами. Були на них ще крапліни дощу. Сльози знов бризнули з очей бідної дівчини, вона відвернулася і ледве, ледве не спиталася поради у цієї ласкавої старої жінки. Але гордість її спинила, — краще свою ганьбу заховати, особливо перед слугами. Просила всім дякувати за ласкавість, але своє горе змовчала.

Тим часом вразу в ідальні зовні все було, як звичайно. Стара пані зразу зрозуміла, що щось сталося, але їй здавалося, що все стоїть на добрій дорозі, це напевно тільки якась дівоча примха. Бачила, що син не в гуморі, але питатися не рішалася, знала, що з нього тяжко щось видобути з того, про що сам не говорить. Коли при вечері він спитався, що з панною Стефанією, мати, бачачи, що він стривожений, лагід-

ЧИ СПРАВДІ ДБАЮТЬ?

У зв'язку з 50-ю річницею часу заснування в Москві групи дітей большевників, яку назвали „комунарками“, а потім переназвали на „піонерів“, і з моделі якої потім створили Піонерську організацію в СРСР, совєтська преса подає читачам багато газетної води на тему оцінки партії й уряду над дітьми. Піонерську організацію, єдину на усьє СРСР, себто єдину, зєцентралізовану організацію, було створено тому, що В. Ленін писав: „Організація дітей — це найкращий засіб виховання комунарів“.

Самозрозуміло, піонерські організації дають дітям не тільки членську виказку та червону краватку на груди: вони намагаються з бігом років ту виказку обернути спершу в комсомольський, а потім і в партійний квиток, а замість дитячої червоної краватки на грудях причепити якийсь орден „за самовіддану працю“ в ім'я комунізму. В СРСР є 25 мільйонів піонерів. Там дітям призначають до думки, що їхня батьківщина — це СРСР, що вони — громадяни СРСР, що вони повинні знати російську мову й любити російську культуру, бо то ж, мовляв, мова й культура самого Леніна... Піонерська організація — це засіб для КПСС індоктринувати дітей та використовувати їх, як робочу силу, на „суботниках“, „неділках“, у колгоспних „шкілках“ тощо.

Совєтська преса розписується великими літерами про те, як партія й уряд dbають про піонерів, про шкільництво, про розвиток дитячих талантів і т. п. Кілька на лету аирваних прикладів з випадкової гастролі й випадкового числа: кнївська „Культура і Життя“ з 14 травня 1972 року: „Учні дитячих музичних шкіл, особливо ж розташованих у сільських місцевостях, не мають уявлення про оперу, балет, інструменти симфонічної оркестри і т. д. Учні не бачать сцени. Головок, які вони чують з платівки — для них абстрактні“. Автор замітки „Потрібно не очікувати прядла“ прохас міщєство, щоб воно випустило „кольорові листівки, діапозитиви, діяфильми, забезпечило дитячі музичні школи наочними посібниками“.

Інша замітка: „Хай повернуть телевизор“. У ній йдеться про те, що „обласне управління в справах культури дозволило в с. Молочанському Запорізької області „придбати нашій школі телевизор. Його фінансовий відділ вирішив, що нам не дано права мати телевизор. Його відбрали у нас і передали в загальноосвітню школу“.

Ще інша: „Журнали летять у трубу“ (пів): „Якось зайшов я до саратської районної бібліотеки (Одеська область) і попросив журнал „Україна“ за 1970-й рік“. Там сказали, що не мають, бо взимку... спалили комплект „Україна“ — було холодно в неопаленій бібліотеці. Порадили піти до дитячої бібліотеки, там напевно є... „Іду туди... Назвию вам журнали за такі далекі роки? Виявляється, що „завідувачка бібліотеки тов. Калініна забрала їх додому. Самі знаєте, які сьогодні дрова...“

А що для учнів України — а вони всі в молодших класах записані до піонерів — показує, наприклад, телевізійна дитяча програма? Кілька прикладів з передач Української телевізії із Києва і з Москви — через Київ: 16 травня — „Композитор Хачатур'ян в гостях у піонерів“, 17 травня — „Веселючий піонерський збір“, „Завжди напоготові“, кольорове телебачення — фільм „Василіса прекрасная“... Таких „прекрасних“ програм для дітей хоч відбавляй.

Щоб не забирати місця, ми наводимо приклади із совєтської преси про те, як щедрий приміщення будували самі батьки, про постійну нестачу одягу, взуття, лідуричків, зшитків, навіть звичайних пер та олівців для школярів. Партія дас піонерам на груди „красний галстук“, а в голову намагасться властити комуністичний блуд та поклоняння перед старобратською культурою чи безкультур'ям. На цьому комуністична опіка над піонерами фактично й закінчується. Всі інші, реальні потреби дітей мають забезпечувати батьки, не постановою, що ніхто, абсолютво ніхто — ані уряд, ані влада, ані жадні інші впливові люди чи установи — не може рішити про (Закінчення на стор. 3-ій)

ДЕКІЛЬКА ДУМОК З ПРИВОДУ СТАТТІ О. М. М. СОЛОВІЯ

Не раз о. Соловій підкреслює, що справою Патріярхату повинні займатися фахівці, знавці, кваліфіковані й покликані до того люди. Чи коли хтось це заперечував чи забороняв? Напаки, звертались, просили й благодійно, автор мав на увазі у цій справі! Але автор статтей робить таке твердження: „справа Патріярхату так розвинула людські пристрасі й емоції, що наукова об'єктивність уважається прогірхом і провинною“. Мені доводилось протягом того часу слідувати за появами нових видань, а зокрема публікаціями на церковній й патріярхальній темі, і якось не завважив тієї наукової об'єктивності, що „уважається прогірхом і провинною“. Правдоподібно, автор мав на увазі у символічному розумінні. Ось брошура, з приводу якої о. Соловій написав маргінесові статті і твердить, що вона на науковому рівні й об'єктивна і ніхто її не вважав ні „прогірхом“, ні „провинною“.

В підзаголовку „Справа Патріярхату у українській пресі“ о. Соловій старіється переконатимі неопіформованою читача, що чужинські кореспонденти й журналісти, ласі на сенсації, дали набратися себе в справі відбуття V Архiepіскопського Синоду. О. Соловій пише: „Отець В. Поспішил агідує за правдою пише, що В. Фіске з „Нью Йорк Таймсу“... не критично повірив інформаціям, які одержав від репрезентантів українського патріярхального руху“... про „буит-непопулярних наших Владик“... і з приводу цього зробили великий розголос у пресі про е-вентуальний навіть розкол з Ватиканом.

Постараймося сп о кійно проаналізувати цей захід. З одного боку можна було б радити, що мирянський рух здобути аж такі впливи, що може подати будь-яку сенсацію, навіть неправдиву, і світова преса, агенції та журналісти „безкритично“ її підхоплюють. З другого боку, автор брошури о. В. Поспішил і о. Соловій дають низьку оцінку пресовим агенціям й журналістам, твердючи, що вони дали себе зловити на сенсаційні інформації, які були неправдиві.

Треба сказати, що ні одне, ні друге не відповідає правді, себто мирянський рух не має аж таких великих можливостей, щоб так легко просувати українсько-церковні справи у світову пресу, як також не відповідає правді, що пресові агенції й журналісти дали чи дають себе так легко набирати, будучи ласими на сенсації. Якщо о. В. Поспішил поставив твердження і довів, що Фіске й інші пресові агенції дали себе набрати, а за ним о. Соловій у статті потакнувся, що це правда, то нехай для ілюстрації і підтвердження вигадують якусь неправдиву сенсацію і постаряться її просунути пресовим агенціям й журналістам, щоб вона була надрукована. Дуже сумніваюся в успіхові о. Поспішила і о. Соловія. Правдою є те, що такі за-

що є любовним. — „Зараз же накажу пакувати куври, — міркував, — але ні, нехай не думас, що це мене так болить, кілька днів треба видержати, щоб мати не помітила і не гнівалася потім на Стефанію“.

При обіді було то саме, обмінялися лише кількома ввічливими реченнями.

Стара пані, почувачи розлад, старалася піддержувати розмову. Пан Зигмунд сказав, що має сьогодні ввирядити велику пошту, що прилеті, вже кличуть його за кордон, але що тут, вдома, так добре, що йому зовсім не хочеться відїжджати... Зараз же по обіді відійшов писати листи.

Стара пані зрозуміла ту мову, відчула, що сталося якесь значне непорозуміння. Знала, що сина випитувати марно. Якщо тут є якась тасмниця, вона не вийде з його уст. Отже, рішила вдатися до Стефанії.

Коли сиділи разом у салоні, і Стефанія мляво розповідала якусь монастирську пригоду, стара пані ласкаво сказала: — Сядь ближче, мила дитино! — Стефанія сіла на низький стільчик коло крісла старої пані. На цьому стільчику часто сидів пан Зигмунд. Це було його улюблене місце. З дитячих літ він звик сидіти тут і казав, що віде на світі нема такого затишного куточка.

Ольга Приходько 3 МОРЯ ЖИТЕЙСЬКОГО... Розповідь з часів старого Поділля (6) Почало розвидчатись. Знесилена, лягла на ліжко і милосердний сон дав їй хвилину відпочити. Але не спала довго, звикла рано вставати. Швидко схопилася з неспирним почуттям, що вона в монастирі заспала вранішню побожність, але миттю усвідомила собі дїєність. Як бути? В що пору вона звичайно вже сходила на терасу, де її очікував пан Зигмунд. Глянула на вікно, було похмуро, накрапав дощик. „Слава Богу, — подумала, — не мущу сьогодні виходити, не могла б подивитися йому в очі. А що якщо спитався про відповідь на свою пропозицію? — І знов заплакала. — Ні, ні, не можу, не піду сьогодні до ідальні, неможливо в такому вигляді показатися людям на очі. Така ганьба!“ Почула, як хтось спинився біля дверей, легенько торкнувся до клямки і відійшов. — „Це певно Юзя, покоївка“, — подумала. — Не вставала. Прийшла доба сніданку, рішила, що не піде. Знов хтось підійшов до дверей, легенько постукав, і ласкавий голос

(Далі буде.)

СВОБОДА ПРЕСИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

придатність матеріалів до друку. Це рішення належить виключно редакції. І це є свобода преси!

Тим часом у нас, у великій частині, свободу преси інтерпретують, як „свободу“ — право одиниць чи груп ставити газеті всілякі вимоги, що в обличчі закону є нічим іншим, як спробою заперечити чи бодай обмежити свободу преси. Ніде, в жадній конституції, в жадному законі і в жадному судовому рішенні нема і не може бути постанови чи рішення, що редакція зобов'язана друкувати все те чи щонебудь з того, що їй надсилають читачі або взагалі громадяни. Цілком навпаки. Одна з великих американських газет має за своє гасло засаду, що друкує всі новини, які „надаються для друку“, а те, що надається для друку, вирішує тільки і виключно редакція.

Очевидно, що не можна брати будь-кому за злі дорікати, якщо він хоче і вживав всіх законних заходів на те, щоб в одній чи другій газеті одне було надруковане, а друге ні. Це його право, себто право старатися. Але рішення в цій справі закон застерігає виключно за редакцією. І це ні в чому не обмежує одиниць чи груп також гарантованого конституційного права на свободу слова. Якщо інші газети не вважають їх ма-

теріалів за придатні для друку, ці одиниці чи групи можуть видавати свою газету, яка також користуватиметься гарантованою свободою преси.

А втім, це цілком природна і зрозуміла річ, що кожний читач з одного боку, як всілякі установи, включно з урядовими, бажали б мати відповідний „вплив“ на пресу, і ніхто більше, як редактори, покладали до того, щоб з'ясувати тут свободу преси охороняти як зницю в оці, бо це, без сумніву, основна передумова нормального функціонування демократичної системи та розвитку суспільства.

Додати б ще тільки, що таке правильне розуміння свободи преси аж ніяк не означає, що це і треба критикувати. Преса і редактори більше ніж хто не тільки на це заслуговують, але й потребують критики, щоб могли постійно переробляти своє ставлення та постійно поліпшувати свою службу громаді і народам, бо це їх завдання і до цього вони покликани.

Але найширша свобода слова і друку не дає права зловживати нею. Коли жартівно не ставити меж, то ставити їх етика, громадська відповідальність і те найвище право, яким є добробатьківщина. Але це вже інша тема.

(„Український Журналіст“, Нью Йорк, травень, 1972).

Вшанували пам'ять Олени Теліги

І в пам'ятині пережених барів
Я палко мріяв до самого ранку,
Щоб Бог заслав мені найбільший дар:
Гарячу смерть — не зимне умирання.

Під таким моттом відбулась академія присвячена св. п. поетеси-революціонерці, героїні Олені Телігі в 30-ту річницю її мученицької смерті.

Академія, яка відбулась в Українському Народному Домі в Ірвінгтоні Н. Дж. 28-го травня 1972-го р. підготовлено жіночим ансамблем „Горлиця“, який є при товаристві прихильників УНР. У склад його, здебільша, входять студентки гайкушу, та колежки, членів молодіжної організації ОДУМ.

Американським гимном, що його відіграла на фортепіані студентка колежки В. Приходько розпочало Академію. Її відкрила студентка Ганя Гаврюшенко, привітавши о. Ф. Шпаченку, священника української православної церкви св. Вознесіння Мейлвуду, батьків та гостей вона поклонила присутнім членим сьогорішнього зібрання і задала про мученицький шлях жінок героїнь, як: Ольги Басараб, Людмили Черняхівської та інших, і тих 500 жінок-героїнь, які понад 15-років тому були подані в сою з вестерськими танками в концетраційному таборі смерті Кінгрі, задала і про сучасну героїню, яку недавно замордували кагебісти — Аллу Горську. На її прохання — всі прийняті вшанували пам'ять героїнь однохвилинною мовчанкою.

З черги одумівка, член ансамблю „Горлиця“ Л. Думич продеклямувала вірш, О. Теліги „З а с у д ж е н и м“. Ансамбль „Горлиця“ відспівав молитву „Боже, ти край наш хорони“ муз. М. Гайворонського. Диригував ансамблем В. Пташинський, при фортепіані В. Приходько.

Реферат присвячений св. п. (К. Степовий)

ГТАССАН КАНАФАНИ, провідник партизанського Народного Фронт для визволення Палестини, згинув у суботу 8 липня ц. р. в Бейруті у Ливані від вибуху бомби, покладеної невідомими спричинниками в його авто. Очолований ним фронт взяв на себе відповідальність за проведення трьох японських масакр на льотині в Тель Авіві дня 30 травня ц. р., як також захоплення західних літаків і спрямування їх до Йорданії.

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу
в Кетскільських горах
біля міста
КЕРГОНКСОН, Н. И.

П'ятниця, 14 липня 1972 р.:

ЗАБАВА
грас оркестра Союзівки під кер. В. Добушак

Субота, 15 липня 1972, год. 8:30 веч.:

- В МІСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ:
- ТАНЦОВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ВЕСЕЛКА“ з Нью Гейвен (30 осіб)
- МУЗИЧНИЙ АНСАМБЛЬ СОЮЗІВКИ під кер. Вол. Добушак і Оксани Борбич

Конферансіс: ВОЛОДИМИР ГЕНТИЦІ, АНЯ ДИДІК, в англійській мові

Після містецької програми **ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ**

при звуках Оркестри „АМОР“ співає ІГОР РАКОВСЬКИЙ

В неділю, 16-го липня, год. 8:30 веч.: ЛЕСЯ ЛИСАК — авторський вечір

СУБОТА, 23-го ЛИПНЯ — МАРІЯ ЛИСОГР — сопрано, Нью Йорк Ситі Опера; ТАНЯ ЗАЗУЛЯ, Міс Союзівка 1972 — танець. НЕДІЛЯ, 23-го липня, год. 8:30 веч.: СЛАВА ГЕРУЛЯК — виставка кераміки та показ роблення кераміки.

У КЕТСКІЛЬСЬКИХ ГОРАХ

Репортаж Л. Полтави

(4) ОДУМВІСЬКІЙ „КИЇВ“

У понеділок 3-го липня по полудні у горах несподівано потемніло, зашуміла злива, хоча дорога ще не встигла просохнути після нічної дощової бурі. Як у таку погоду доїхати з „Союзівки“ до містечка Акорд, за яким примістися відпочинкова оселя Об'єднаня Української Демократичної Молоді, ОДУМ-у, „Київ“, коли немає власного авто? Радіо заповідало черговий приплив дощової гарячки увечері, треба було поспішати добратись вчасно додому, з повною книжкою нотаток для цього репортажу. Дир. Володимир Квас не дозволив викликати таксі, та й трапилась нагода: працівниця його бюро в Гостиниці, студентка права павна Діана Сонежак їхала до Елленвілу, бо в одного з гітаристів тріснула струна. Ідемо, жартуючи: „Добре, що це сталося в Америці, а не в СРСР, де по струни для гітар і скрипок з України їдуть аж до Москви“... — В Америці досить із „Союзівки“ за 10 хвилин доїхати до гірського містечка Елленвілу.

Автобусна зупинка. Бажаємо успіху, прощаємось. До відходу автобусу на Нью Йорк залишилось півгодини. Замало, щоб відвідати „Київ“, але як повертатись без жадних матеріалів про „Київ“ — Оселю з такою особливою дорогою назвою? Вихід — телефонне інтер'ю. Зіколи не баченої оселі відповідав присмийнний жіночий голос — працівниця канцелярії п-ї Раїса Іхтіарова.

Тепер читач має уявити, спільно з автором, оселю „Київ“. Це велика гарна площа з деревами, що нагадують велетенські зелені водограї. На площі будинки, які самими назвами мають що сказати молоді: „Батурин“, „Канів“, „Полтава“. Для молодих табарян з два досить вигідні барачи, будують ся вже й третій, бо батьки почали більш активно відгукуватись на заклик одумівських діячів прислати дітей таборувати. І назва цюгоричного Виховно-відпочинкового Табору також історична й по-своєму виховна — „Хортиця“. Сюди вже з'їхались біля 30 дітей, а ще прибудуть 10-15. У Канаді недавно відбувся курс виховників ОДУМ-у. Дехто із 46 курсантів цього літа на практиці буде реалізувати свої знання. Голова Оселі, на якій відпочивають тепер 17 ро-

Митрополита Нікодима в Москві

замінив митрополит Ювеналій

Москва подала офіційну версію резагнації митрополита Російської Православної Церкви Нікодима — через стан здоров'я. Нікодим не так давно мандрував до Австралії, де його неспривітно зустрічали українські студенти, і втішався поганим здоров'ям. На місце Нікодима його офіційний пост голови відділу закордонних справ Московської патріархії зайняв митрополит Ювеналій, єпископ Тульський і Бєльський. Митрополит Нікодим залишиться далі головою Синодальної Комісії в питаннях „єдності християнства й міжцерковних відносин“. Новозриначений митрополит Ювеналій відзначився раніше, як особа, що заслужив на повне довіря ІЦК КПСС, як голова Російської Церковної Місії в Брукуліні. Звідти його, тоді ще в сані архимандрита, відкликано до Москви для підвищення на керівній посаді. Митрополит Нікодим, якийсь прізвище Рогов, був робітником у Ленінграді, звідки теологію в лєнінградській Богословській Академії.

В середу, 5-го липня 1972 р. минуло 40 днів, як відійшла від нас у Вічність НАША НАЦІОНАЛЬНА ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНІ

бл. п. Марія Василівна СИЧИНСЬКА з дому Білецька

Були відправлені заупокойні панахида за спокій її душі.

Народилась Покіяна 1-го квітня 1891 р. в оселі Мала Ушня на Поділлі. Відшучу частину свого життя провела на Волоні, де неуповно займалась культурно-освітньою працею серед українського селянства, зокрема шляхетним аматорським театральним інтересом.

Похована бл. п. Марія Василівна на українському православному цвинтарі в Бавуд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку — Муз: АНОЛІОН дочка: ЄВГЕНІЯ І ТАТ'ЯНА зять: СТЕПАН І ПАВЛО шур: ВІКТОР сестри: ГАЛІНА І ЄЛІСАВЕТА з Родинами Бєльська і дальша Родина на Україні і в Польщі

КРАСВА УПРАВА Т-ВА ЗА ПАТРІАРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ

в глибокому смутку повідомляє Членство та все Українське Громадянство, що дня 8-го липня 1972 р. в Давиді, Н. Дж. несподівано відійшов у Вічність

бл. п. ЮРІЙ КОРИТКО абсолютний теологі, голова Відділу за Патріархальний Устрій УКЦеркви в Боуфалто, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ у вівторок, 11-го липня, о год. 9-ій ранку з української католицької церкви в Боуфалто, Н. Дж.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. Родині щирі висловни співчуття. КРАСВА УПРАВА Т-ВА ЗА ПАТР. УСТРІЙ УКЦЕРКВИ

ПОДЯКА

Дня 8-го червня 1972 р. ушкоджена в Бозі НАША НАЦІОНАЛЬНА ДРУЖИНА І МАМА

бл. п. АННА ТИНДА

Цією дорогою складоме нашійрину подяку о. прот. Євгенію Новинському і протоієр. Павлові Пуніацькому за відступлення всіх похоронних витрат — о. П. Фаломі за зворушливу задуку про Покіяну в часі трагедії.

Дякуємо всім, що взяли участь в панахиді і похороні та відправили Покіяну на місце вічного спочинку в Бавуд Брук, Н. Дж.

Шира подяка всім, що зложили покертви замість квітін на добродійні цілі та за квітін і висловни співчуття в нашому тяжкому горю, — а зокрема за покертви Платонів Станіци, Плат-Притомі, і „Рідний Школі“ в Джерсі Сіті, Н. Дж.

Дякуємо Управі „Рідної Школи“ — п. І. Шевчук і п-ї Неодії Сохан та учнів 4-ої класи за джаклу участь в похоронних відправах. Дякуємо похоронному заведенню В. Котута в Байоні за шире переясення похоронів. Хай Всевшній винагородить Вас всіх сторично! Опечалені: ЧОЛОВЕК, СИН, ДОНЬКА І ЗЯТЬ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІ НЕВІДКАЛУВАНІ СМЕРТІ буде відправлено

Заупокойна Служба Божа і Панахида

в неділю, 16-го липня, 1972 р. о год. 9-ій ранку в українській православної церкві св. Софії при 23-ій вулиці (ошк етаето "С" і Broadway) в Бавуді, Н. Дж.

Про участь і молитви просить РОДИНА

Замість квітін на спяку могутю с. п. проф. ІВАНА ВІНАРА авелав на руки Іх Блаженства Верховного Архископа Кьр Носифа VII, на фонд „Церква в Потрєбі“ квоту 50.00 дол. (п'ятдесят доларів) — ОРЕСТ НЕВІП

ОКРУЖНИЙ КОМТЕТ ВІДДІЛВ УНСОЮЗУ
Окружн Лігай-Велі (LEHIGH VALLEY)
подає до відома, що
в неділю, 20-го серпня 1972 р.
— відбудеться —
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в Нортгемптоні, Па.
на площі
LAPRAWINZO FISH & GAME PROTECTION
Northampton, Pa. Kretzesville Road
До участі в цьому Союзівому Дні запрошуємо все довколишнє Громадянство і сусідні Союзіві Окрути: Філадельфії, Шамокіну, Вількес-Бері і Сквентону.
Початок о годині 1:30 по пол.
ОКРУЖНА УПРАВА

Повідомлення Адміністрації
З уваги на те, що в днях від 24-го до 29-го липня „Свобода“ не буде появлятися, — проситься всіх, хто мав би на цей час ядсь оголошення, надіслати їх до публікації перед тьвію однотичневою перервою.

КОМТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕР. УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ
Метрополітальний Відділ Українського Конгресового Комітету Америки закликає все Українське Громадянство Великого Нью Йорку та околиці а зокрема Молодеці Студентські, Комбатантські та Жіночі Організації взяти масову участь у відзначенні
ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ
ПРОГРАМА
Неділя, 16-го липня 1972 р.

- 1) Година 9:00 ранку: Збірка учасників Свята на площі перед готелем Пласа на розі 5-ої Евено та 59-ої вулиці.
- 2) Година 9:30 ранку: Похід 5-ою Евено до катедри св. Патрика. Українці становлять окрему групу в поході.
- 3) Година 10:00 ранку: Урочиста Архисрейська Служба Божа в катедрі св. Патрика, що її відправити Прєсвщєщенний Кьр Василь Лосєн при співучасті Іх Євшепії Кардинала Терентія Кука. Співатиє хор церкви св. Івана Христителе в Ньюарку під диригентурою мгра М. Добоша.
- 4) Година 11:30 ранку: Похід 5-ою Евено до площі Вєндшєлла в Центральному Парку при 72-ій вулиці.
- 5) Година 12:00: Протєстатійна Майдфєстатія на площі Вєндшєлла.

Середа, 19-го липня 1972 р.
о год. 6-ій веч. на розі 67-ої вул. та Лєксінгтон Евєно
ДЕМОНСТРАЦІЯ ПЕРЕД СОВЕТСЬКОЮ МІСІЄЮ
Крім того у Ситі Годл в Нью Йорку відбудеться церемонія ПРОКЛЯТТЯ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ що її доконає посолані Великого Нью Йорку в часі, що буде поданий до відома панахида.
УПРАВА КОМТЕТУ

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ
Українського Народного Союзу
на стейті
ПЕНСІЛЬВЕНІ, НЬО ДЖЕРЗІ І НОВОІ АНГЛІ
приймає на дуже корисних умовах. Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життєве і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Першенство мають профєсійні асекураційні спеціалісти. Інших — перевшиколиво. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. Спробуйте свої сили й запевніть собі й своїй родині майбутнє в межах солідної, української фінансової установи.
ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО.
Український Народний Союз
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
81-83 GRAND STREET з Нью Йорку: ВА 7-5387 — Телефони: — JERSEY CITY, N.J. 07303 з Нью Джерсі 435-8740

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Дішєвоє суєвно вітєто з приятєльн. знайомств та Українськєм Громадянством, що дня 21-го червня 1972 року відійшов у вічність в Граду, Австрія
св. п. дир. РОМАН КОЧЕРЖУК
кошпний вом: Української Галицької Армії, кошпний директор Повітєвого Союзу Українськєх Коопєратив в Бєрїні 6. Львова, кошпний пачальний директор Під-льськєго Союзу Українськєх Коопєратив, кошпний директор Повітєвого Союзу Українськєх Коопєратив в Грубєшові на Холєщині.
Осиротів Дружаву п-4 Радіу. Похорон відбує в Граду дня 28-го червня ц.р.
В.Н.П.
БУВТИ ПРАЦІВНИКИ ПЕНСІЛЬСЬКОГО СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КООПЄРАТИВ В ВІЛДІ РА ПЕНСІЛЬШУ.

Відбувся симпозиум про народобвиство й русифікацію не-російських народів у ССРС

Нью-Йорк. — 11-го червня 1972 р. у залі готелю „Комодор“ в Нью-Йорку, організувала Американці за вивчення Поневолених Народів, Ін. (АВІН), за ініціативою Співки Визволення України (що є членом АВІН) влаштувала симпозиум на тему: „П'ятдесят років народобвиства і русифікації не-російських народів у ССРС“.

У присутності понад триста приватних різних національностей А. Ченкелі (група), заступник президента АВІН і президент Об'єднання Організації Кавказьких Народів, відкрив симпозиум та покликав до Президії промовців з-поміж представників різних націй, ними були: Дезео Веню, президент Співки Американських Мадарських Вчених; д-р Дейсі Атербури від Комітету за Свободу Китаю; Раїса Станкевич від Білорусько-Американської Співки; д-р Раді Славов, президент Болгарського Національного Фронту, в ЗСА; Малл Джурма, президент Естонської Делегатації до Балтійської Ради і президент Кінової Ради Балтійських Народів; д-р Рауль Камасанас (кубінець), співголова Комітету Освіти Американців іспанського й мексиканського походження при Міністерстві Освіти ЗСА у Вашингтоні; Джакіє Маїєвіч від Латвійсько-Американської Співки; Мар'яна Могиліна-Влюм від українців; Шалавдин Булат від Комітету Визволення Північного Кавказу; Герберт Ступп, президент організації Молоді Американці за Свободу (Стейт Нью-Йорк); Стів Марковські, заступник голови Республіканської Партії (Східної Частини ЗСА) Відділу Етнічних Груп (національностей, представників Польської Америки Конгресового Комітету, президент Республіканської Польської Ліги в Брукліні; Нікала Каржа, заступник президента Румунської Національної Ради і Організації колишніх Румунських Політичних В'язнів депортованих до ССРС; Кестутіс Міклас, литовський президент Балтійського Апендо до Об'єднаних Націй; Сінтія Гайлер, президент Організації Американських Приятелів Тибету Ін.к.; Малколм Дуглас-Гемільтон, президент Комітету Американської Єдності.

Резолюції 25-их Загальних Зборів ТУІА (3-го червня 1972 р. у Вашингтоні, Д.К.)

- 1. Загальні Збори Т-ва Українських Інженерів Америки вітають Первоісториків Українських Церков та бажають успішного завершення їхніх замірів.
2. Збори вітають уряд ЗСА, центральні українські політичні установи в екзилі, та українські науки, професійні й громадські організації у вільному світі.
3. Збори шлють привіт українському народові на рідних землях, зокрема українським інженерам і дітям української науки й культури, які в невизначено важких обставинах ведуть боротьбу, щоб захистити українську духовність.
4. Збори засуджують посилені наступ союветського режиму на українську культуру та репресування її керівних діячів і закликають членство ТУІА підтримувати відповідну протестаційну акцію.
5. Збори з сумом і пошаною згадують світлих пам'ять д-ра Степана Тимошенка, корифея світової технічної науки, засновника Української Академії Наук та почесного члена нашого Т-ва.
6. Збори стверджують, що хоч чисельний стан членства ТУІА зростає, все таки це велика частина українських технічних сил в ЗСА остаються поза організаційним рамками Т-ва. Збори доручають Управу визначити посилені заходи для поліпшення цього стану.
7. Збори стверджують важливість слідкування і вивчення членами ТУІА розвитку техніки й економіки України. Збори висловлюють побажання, щоб науковці

ЗАКЛИК

До колишніх оо. катехитів, професорів і учнів двох шкіл УІТ у Львові
Місто Львів, перед другою світовою війною, було осідком різного типу українських середніх шкіл. Була там перша Українська Академічна Гімназія, т. зв. Головна і Філія, була дівоче класична гімназія та вчительська дівоче Семінарія Сестер Васильянок, що були на правах державних шкіл, була Українська Купецька Гімназія й інші.
Щоб виховати нашу молоддь, яка зрозуміла б і полюбила б українські національні ідеали і могла за них постояти, а зокрема для тих, які не могли користуватися державними школами організовано приватні школи. До приватного шкільництва належали також школи Українського Педагогічного Товариства, що його засновано 30 жовтня 1881 року, яке від 1926 року прийняло назву „Рідна Школа“ й стало дуже популярне на Західних Землях України. І саме до систем львівського шкільництва в а слід додати ще учительську Дівочу Семінарію й Гуманістичну Дівочу Гімназію.
Продовж свого існування львівська Дівоча Семінарія й гімназія мали відомих педагогів і науковців та видали кадри молоді, яка сьогодні

„Народне Мистецтво“ в Гантері

Гантер, Н. П. (І. Д.). — Дня 1 липня відкрили тут у новому стилевому будинку — „гражда“, біля церкви, вже другий раз виставку-кранцию „Народне Мистецтво“ під керівництвом п. Іванни Савицької, з великим багатством виробів народно-го мистецтва й оригінальних виробів мистців: М. Черешньовського та Ярослави Геруляк. Звертають увагу й килими з Буковини, Гуцульщини, Бачки в Югославії, з Молдавії, кераміка з Гуцульщини, Закарпаття, Сянціни, дерев'яні вироби з Гуцульщини, Ярославщини, писанки, ліжники, китари тощо. На окрему увагу заслуговують копії дерев'яного хреста італійського мистця з 14-го століття — Чімабуе, що висить в українській церкві св. Сергія в Вахса в Римі, ікони Богородиці маестра М. Черешньовського та кооп. „Вазар“ у Філадельфії, дерев'яні різьблені столи до ламп роботи М. Черешньовського, пошевки на подушечки з різних околиць, зокрема з Греції, та багато різних дрібних мистецьких виробів і прикрас. Вже першого дня ця виставка — кранциня викликала велике зацікавлення не тільки між українськими, але й американськими літниками. Вона буде відкрита до кінця сезону.

ВИСТАВКА МОЛОДИХ МИСТЦІВ

Торонто. — У залах Інституту св. Володимира відбулася Виставка творів молодих образотворчих мистців, що закінчилася 4-го червня. Виставка справила гарне враження свіжості тематики і техніки. Виставляти твори: Каріна Кулик, Христя Новаківська, Юрій Шахраюк, Юрій Стиранка і Христя Велигорська. Селів, авторка ілюстрацій до „Першої Читанки“ й Букваря, видання Шкільної Ради УІКА в Нью-Йорку, що має вигляд з друку в кінці липня. Вона також пише поезії й прозу українською мовою, народилася у Торонті в 1950 р. Ю. Стиранка і Ю. Шахраюк працюють у ділянці скульптури.

ВІДИШЛИ ВІД НАС

- МАРІЯ ЧУВКО, довголітній членка Т-ва Запорозька Січ, Відд. 67 в Ансоші, Конн., померла 13-го травня 1972 р. на 76-ому році життя. Похорон відбувся 28 серпня 1895 р. в Україні, і стала членкою УНСоюзу в 1922 р. Залишила у смутку брата Реймонда Рузжика та племянницю Анушу Шеврен. Похорон відбувся 16-го травня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Дербі, Конн. Вічна їй Пам'ять! Управа
М. Пент'юк, секр.
МІКОЛА ДАНКЕВИЧ, довголітній член Т-ва Української Народної Дім, Відд. 316 в Рочестері, Н.Дж., помер 15 травня 1972 р. на 78-ому році життя. Похорон відбувся 1894 р. в Коношах, пов. Рогатин в Україні, і став членом УНСоюзу в 1941 р. Залишила у смутку дружину Катерину і доньку в Україні. Похорон відбувся 18 травня 1972 р. на цвинтарі Голд Сепалкер в Рочестері, Н.Дж. Вічна йому Пам'ять! Управа
М.Х. Мартиненко, секр.
МІХАЙЛ ВІЛЕНЦЬКИЙ, довголітній член Б-ва св. Василя Великого, Відд. 364 в Клівленді, Огайо, помер 22 травня 1972 р. Похорон відбувся в селі Дайрлі, пов. Жокова, Україна. Залишила у смутку сина Еміліяна, двох доньок, близьку й дальшу родину. Похорон відбувся 25 травня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Парма, Огайо. Вічна йому Пам'ять! В. Владика, секр.
ПЕТРО ЗЕЛІНСЬКИЙ, довголітній член Т-ва Запорозька Січ, Відд. 59 в Бриджпорті, Конн., помер 28 травня 1972 р. на 87-ому році життя. Похорон відбувся 1885 р. в селі Хмільно, пов. Броди, Україна, і став членом УНСоюзу в 1915 році. Залишила у смутку дружину Анушу, сина Івана, три доньки, трьох зятьів, одиначить вуйнів та зятьів прануців. Похорон відбувся 28 травня 1972 р. на цвинтарі св. Івана в Стратфорд, Конн. Вічна йому Пам'ять! М.Х. Гальчевскі, секр.
ПАНТАЛІОН СЕМЕНІВ, довголітній член Т-ва Грушевського, Відд. 150 в Піттсфілді, Масс., помер 24 травня 1972 р. на 82-ому році життя. Похорон відбувся 1891 р. в Західній Україні, і став членом УНСоюзу в 1939 р. Залишила у смутку сина Петра й Івана та доньку Нелі й Марію. Похорон відбувся 26 травня 1972 р. на цвинтарі Сейнт Джордж в Піттсфілді, Масс. Вічна йому Пам'ять! Ів. Тарнавський, секр.
ІВАН ПАНЧУК, довголітній член Т-ва Орлик, Відд. 27 в Ньюарку, Н.Дж., помер 24-го травня 1972 р. на 73-ому році життя. Похорон відбувся 1899 р. у Львові, і став членом УНСоюзу в 1952 р. Залишила у смутку сестру Ольгу Теодору Крижановську з родиною. Вічна йому Пам'ять! Управа
GEORGE PUDLIK, long-time member of the UNA Branch No. 106, Brotherhood of St. Nicholas in Chicago, Ill., died on December 29th, 1971 at the age of 78. He was born in 1894 in Western Ukraine and became a member of the UNA in 1894. He is survived by daughters: Anne Karadolis, Helen Scharfano, Julia Pudlik and son Joseph. The family, friends and the UNA community attended the funeral of the deceased on December 31, 1971. Internment was in St. Nicholas Cemetery in Chicago, Ill. Вічна йому Пам'ять! А. Іванук, chairman, UNA Br. 106
СВА ХОМІН, довголітній членка Українського Прогресивного Клубу, Відд. 70 в Джерсі Сіті, Н.Дж., померла 27 лютого 1972 р. на 76-ому році життя. Похорон відбувся в 1896 р. в Дрогобичі, Україна, і стала членкою УНСоюзу в 1932 р. Залишила у смутку сина Івана, доньку Марію та четверо внучок. Похорон відбувся на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінгтоні, Н.Дж. Вічна їй Пам'ять! М. Жук, секр.
АННА ПІГУЛЯК аї СІВА-КІВ, довголітній членка Т-ва Українська Січ, Відд. 39 в Спрингсайді, Н.Дж., померла 29 лютого 1972 р. на 67-ому році життя. Похорон відбувся 1905 р. в Спрингсайді, Н.Дж., і стала членкою УНСоюзу в 1960 р. Залишила у смутку чоловіка Івана, сина Ярослава, родину Сиваків та багато приятелів і знайомих. Похорон відбувся 3 березня 1972 р. на цвинтарі української католицької церкви св. Ів. Христителя в Спрингсайді, Н.Дж. Вічна їй Пам'ять! Управа
ІВАН КОРНАФЕЛЬ, довголітній член Т-ва Т. Шевченка, Відд. 335 в Гарней, Іл., помер 11 березня 1972 р. на 78-ому році життя. Похорон відбувся 27 вересня 1893 р. в Україні, і став членом УНСоюзу в 1936 році. Залишила у смутку сина Андрія й Івана, мол. та доньку Сильвію, Філіппа й Аліцію. Похорон відбувся 14 березня 1972 р. на цвинтарі Селар Парк в Каломет Сіті, Іл. Вічна йому Пам'ять! о. Евстахій Писар, секр.
МАРІЯ ВОЛЬСЬКА, довголітній членка Т-ва Запорозька Січ, Відд. 245 в Трентоні, Н.Дж., померла 16-го березня 1972 р. на 81-ому році життя. Похорон відбувся 1890 р. в Україні, і стала членкою УНСоюзу в 1926 р. Залишила у смутку трьох синів, три доньки та брата Василя Труша. Похорон відбувся на цвинтарі в Трентоні, Н.Дж. Вічна їй Пам'ять! М.Х. Мартиненко, секр.
ІВАН ДЕРЖИЛО, довголітній член Б-ва св. Йосафата, Відд. 217 в Рочестері, Н.Дж., помер 3 квітня 1972 р. на 58-ому році життя. Похорон відбувся 1914 р. в Україні, і став членом УНСоюзу в 1941 р. Залишила у смутку багато приятелів. Похорон відбувся 5 квітня 1972 р. на цвинтарі Голд Сепалкер в Рочестері, Н.Дж. Вічна йому Пам'ять! Управа
ГРИГОРІЙ ДІДЧЕНКО, довголітній член Т-ва „Культура“, Відд. 457 в Нью-Йорку, помер 22 квітня 1972 р. на 76-ому році життя. Похорон відбувся 6 лютого 1896 р. в Україні, і став членом УНСоюзу в 1953 р. Залишила у смутку дружину Євгенію. Вічна йому Пам'ять! Надія Литвиненко, секр.
МАРІЯ ІНАТІВ, довголітній членка Віддлу ч. 63 у Форд Сіті, Па., померла 23 квітня 1972 р. на 88-ому році життя. Похорон відбувся 1894 р. в Україні, і стала членкою УНСоюзу в 1909 р. Залишила у смутку сина Івана, Михайла, Йосафа, Миколу й Степана та двох доньок. Похорон відбувся 28 квітня 1972 р. на українському католицькому цвинтарі св. Марії у Форд Сіті, Па. Вічна їй Пам'ять! М.Х. Турко, секр.
ЯКІНО ЄДЕТЕ НАД МОРЕ, ЄДЕТЕ ДО ВІЛІ МАРІ АННІ NORTH WILDWOOD, N.J.
Вілля położona в гарній ваканційній околиці, лиш одна мильця до чудової пляжі „Бордуюк“. Вілля має всі вимогоди, кімнати з приватними лазничками, апартаменти і гарне бонгало. Можна вижити на один день, тиждень, а навіть на ціле літо. В сусідстві нашій віллі маємо ще апартаменти з великим городом. Всі інформації можна одержати:
Mary Ann Villa
1706 Surf Avenue North Wildwood, N.J. 08260
Tel.: 522-7127, Area Code 609
Власники — АННА і ПЕТРО МАРЧЕХА
ВЕСЕЛНА
ЖУРНАЛ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДИ КОЛЬОРОВИ ІЛЮСТРАЦІЇ
Виходить кожного місяця у видавничій „СВОБОДА“ заходами Українського Народного Союзу.
Редагує Колегія з членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури.
Річна передплата у ЗСА \$5.00 (У інших країнах — рівновартість тієї суми)
Для членів УНСоюзу \$4.00
Ціна окремого числа50 центів
Адреса:
"СВОБОДА" — "VESELKA"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303. USA
ТАРЗАН, Ч. 6778. Тарзан і Наомі вертаються до станції

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ
СУБОТА, 15-го ЛИПНЯ 1972 р.:
ДЕТРОЙТ, Мич. — Місячні збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 175, о год. 7-й веч. в приміщенні УНДому при вул. Мартин. На зборах буде роздана дивиденд. Прогляньте членів прийти на збори. — Іван Смерека, секретар.
НЬЮАРК - ІРВІНГТОН, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 371, о год. 7:30 веч. в приміщенні УНДому в Ірвінгтоні. Буде роздана чеків дивидендів, як теж простіся вирішити закладі викладачі — Стефанія Острів, голова; Деса Назарук, касир; Ю. Варанок, фін. секр.
НЕДІЛЯ, 16-го ЛИПНЯ 1972 р.:
ПАТЕРНОН, Н.Дж. — Місячні збори Т-ва Українська Січ, Відд. 182, о год. 1-й по пол. в залі української православної церкви, 635-655 Broad St., Clifton, N.J. — Управа.
ПЕТЕРБУРГ, Н.Дж. — Шіричні збори Б-ва св. Йосафата, Відд. 217, о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі при 292 Гадсон Ешво. Прогляньте членів прийти на збори, заступити про фінансовий стан Б-ва та рішучою вибрати чеків дивидендів. — Рекорд секретаря.
НЬЮАРК, Н.Дж. — Місячне збирання викладач в Т-ві М. Грушевського, Відд. 219, від 10 до 11 год ранку в залі церкви 7th Day Adventist Church, Norman Rd. at Irvington Ave., Newark, N.J. Прогляньте догучючих членів вирішити викладачі. Будуть роздані чеків дивидендів. — Марія Юрон, секр.
Вступайте в члени УНСоюзу!
ВАКАЦІЇ
THEODORE WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GE 6-1457
СОЦІАЛНА ОБСЛУГА
ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контролює температуру. Модерна каліція до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
OREgon 4-2568
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПРА і ЧЕСКА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

Генерал Ітс поспішивши викласти транспортний гелікоптер із завісаними, за які я просив,
Ви два — гарні мужчини — ви дасть тобі, чого бундеш потребувати. Коли б я не була відкривала тебе, Тарзано, то тепер я була б — пане Ітс.
Хто це такий із Чулю? Виглядає, наче...

Генерал Ітс, Тарзано! Тільки щось дуже важливе могло привезти його сюди!